

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202525
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202525.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcov: 1/ Ž.W. N., B.: XX.XX.XXXX, X. X. X, XXX XX L., 2/ Ž. G., B.: XX.XX.XXXX, X., X. X, XXX XX L., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát, IČO: 31954448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie NZP, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 14.10.2008, je bezúročný a bez poplatkov.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 14.10.2008, uvedená v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profí Credit Slovakia, s.r.o. v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.7. v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 14.10.2008, uvedená v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v čl. 19. Záverečné ustanovenia, v bode 19.12., v znení:

„Táto zmluva o RÚ sa uzatvára podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto Zmluvou o RÚ neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. P r i z n á v a žalobcom v 1. a 2.rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 14.3.2022 žiadali určiť, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.10.2008 je bezúročný a bez poplatkov a zároveň sa domáhali určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v čl. 8 v bode 8.7 a v čl. 19 v bode 19.12 v zmluve o revolvingovom úvere.

2. Žalobu odôvodnili tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 14.10.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške poskytnutého úveru v sume 1327,76 EUR so splatnosťou 36 mesiacov, ročnou

úrokovou sadzbou 79,49 % a RPMN 61,36 %. Žalovaný si zároveň uplatnil zmluvnú odmenu vo výške 1559,32 EUR. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona.

3. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.7 uviedli, že neprijateľná podmienka je absolútne neplatná a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vyporiadal aj Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C473/00, ktorý uviedol, že národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.

4. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 19.12 poukázali na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedli, že výlučné spravovanie záväzkového vzťahu ust. Obchodného zákonníka by bolo pre nich ako pre spotrebiteľov nevýhodnejšie, pričom táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v ich neprospech podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaný v žalobe namietal neprípustnosť podanej žaloby z dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu v roku 2011 a to splnením. Právna prax je jednotná v tom, že určovacou žalobou sa zásadne neurčujú minulé a ukončené stavy a teda súd môže určiť existenciu alebo neexistenciu práva, respektíve právneho vzťahu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú na ust. § 11 ods. 4 zákona číslo 129/2010 Z.z. v zmysle princípu zákazu retroaktívneho pôsobenia právnej normy, podľa ktorého sa nepripúšťa, aby neskoršia právna norma neuznala právne skutočnosti, na základe ktorých došlo k vzniku určitých právnych vzťahov podľa predchádzajúcej právnej normy, pripúšťa len zmeny do budúcnosti v tom aspekte právnych vzťahov, ktorá má nastať od jej účinnosti. Podaná žaloba sa dovoľáva retroaktívneho uplatňovania uvedeného zákonného ustanovenia a určovanie bezúročnosti späť nie je prípustné. Žiadny zákon nepripúšťa určovanie bezúročnosti v prípade zmluvného vzťahu, ktorý bol ukončený.

6. Zákaz retroaktívnej zmeny do nejestvujúceho právneho vzťahu v zmysle všeobecného zákazu retroaktivity sa vzťahuje aj na časť žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia neprijateľných zmluvných podmienok.

7. Možnosť individuálnou žalobou žiadať určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno odôvodňovať iba s poukazom na ust. § 298 CSP. Pri tomto ustanovení je totiž potrebné si ihneď na úvod uvedomiť, že ust. § 298 CSP je vymedzené ako osobitné oprávnenie súdu, resp. osobitná náležitosť rozhodnutia v spotrebiteľských veciach a nie ako ustanovenie oprávňujúce žalobcu na podanie osobitne k tomu smerujúcej žaloby. Z hľadiska prvotného posudzovania žalôb a ich účelu totiž netreba stratiť zo zreteľa, že aj určenie neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej podmienky je nepochybne určením právnej skutočnosti, pričom pre procesnú prípustnosť takejto žaloby je preto nevyhnutné, aby v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP možnosť takejto žaloby vyplývala z osobitného predpisu. Aj v tomto prípade by pritom nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že žiadne súdne konanie nemôže byť samoučelné. Žiadny osobitný predpis však možnosť takejto žaloby a jej osobitný význam pre daného konkrétneho spotrebiteľa nikde neustanovuje.

8. Poukázal na neúčelnosť a právnu bezvýznamnosť žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 8.7 zmluvných dojednaní, keďže uvedené ustanovenie sa objektívne dnes využiť nemôže a rovnako nebolo využité ani v minulosti. Z definície neprijateľnej podmienky v roku 2008 plynie, že ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie bodu 8.7 zmluvných dojednaní bolo dohodnuté v súlade s ust. § 401 Obchodného zákonníka. Je racionálne, že sa prihliadalo a vychádzalo z právnej úpravy platnej v roku 2008.

9. K bodu 19.12 zmluvných dojednaní uviedol, že zmluva o úvere bola a je zmluvný typ upravený v právnom poriadku Slovenskej republiky konkrétne v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy upravoval v § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. a to, že spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Žalobcovia nepreukázali, žeby ustanovenie bodu 19.12 bolo vlastne podmienkou zakladajúcou nejakú nerovnováhu, táto nerovnováha je značná a ide o značnú nerovnováhu na úkor spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie nie je ničím iným ako deklarováním zákonných dôsledkov - úverová zmluva je zmluvný typ upravený v Obchodnom zákonníku bez ohľadu na povahu účastníkov a úver, ako forma poskytnutia peňažných prostriedkov podľa § 497 Obchodného zákonníka.

10. Zároveň namietal vecnú legitimitáciu žalobcu v 2.rade, ktorý nie je legitimovaný na podanie žaloby a domáha sa nároku, ktorý vymedzuje v podanej žalobe, a to ani samostatne a ani spoločne so žalobcom v 1.rade. Žalobca v 2.rade bol len spoludlžníkom ohľadne záväzkov dlžníka. Povaha jeho právneho pomeru a vzťahu ku žalovanému a žalobcovi v 1.rade určená § 533 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že spoločne a nerozdielne je iba zaviazaným spolu s dlžníkom na plnenie záväzku dlžníka. Žalobca v 2.rade nie je zmluvnou stranou ako dlžník, teda neprislúchajú mu práva a povinnosti ako dlžníka v celom rozsahu.

11. Žalobcovia v replike nesúhlasili s tvrdením žalovaného o neprípustnosti určovacej žaloby vo vzťahu určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvných podmienok s odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/127/2017, 6Cdo/27/2018 a 2Co/1/2018. Ex offio súdna kontrola neprijateľných zmluvných podmienok, a to práve v individuálnych spotrebiteľských súdnych konaniach vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora, napr. C 488/11, C 377/14, C 472/11, C 243/08, ako aj ďalších.

12. Zároveň poukázali na publikáciu komentára Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že zákaz ďalšieho používania nečestnej zmluvnej podmienky sa musí týkať stavu po uzavretí zmluvy, počas jej plnenia a po jej zániku. Objektívnosťou posúdenia zmluvnej podmienky na účely neprijateľnosti sa rozumie aj samotné posúdenie takejto podmienky bez ohľadu na to, aké právne následky prívodi alebo prívodila vo vzťahu k subjektívnym právnym pomerom konkrétneho spotrebiteľa. Inými slovami povedané, pri súdnom prieskume je potrebné vychádzať z objektivizácie zmluvnej podmienky pri súčasnom abstrahovaní od, na konkrétny subjekt naviazaného pôsobenia tejto klauzuly v skutkových okolnostiach posudzovaného prípadu. Uvedená objektivizácia súčasne znamená, že konkrétny orgán ochrany práva vykoná test neprijateľnosti zmluvnej podmienky súčasne bez ohľadu, na akúkoľvek subjektívnu aktivitu spotrebiteľa a jeho vklad smerom k právnemu posúdeniu sporného ustanovenia zmluvy alebo zmluvných podmienok.

13. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C - 388/13 vyplynulo, že údajne neúmyselná povaha správania ako vo veci samej nie je nijako relevantná. Článok 11 smernice o nekalých obchodných praktikách výslovne ustanovuje, že uplatnenie opatrení prijatých členskými štátmi na účely boja proti nekalým obchodným praktikám nie je závislé od úmyslu či nedbanlivosti, ani od skutočnej škody na strane spotrebiteľa.

14. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.7 poukázali na konečný záver Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich č. 36101/2017/21 zo dňa 24.1.2017 ako aj rozhodnutie v rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn.3C/213/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 20Co/64/2012.

15. Za nenáležitú je potrebné považovať argumentáciu žalovaného o uplatnení Obchodného zákonníka vo vzťahu k celému obsahu záväzkového vzťahu. Námietky žalovaného nemajú oporu ani v teórii práva, ani v aplikácii spotrebiteľského práva. S obdobnými námietkami dodávateľov sa už v minulosti vysporiadali všeobecné súdy vo všetkých stupňoch a v súčasnosti už ide o ojedinelú argumentáciu. S uplatnením Obchodného zákonníka sú spojené viaceré inštitúty, ktoré zhoršujú postavenie spotrebiteľa v porovnaní s Občianskym zákonníkom, ako je to v prípade inštitútu premičania. Podľa § 52 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodali, že už v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy sa v prípade pochybnosti o obsahu spotrebiteľských zmlúv mal použiť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcov, popretie skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o revolvingovom úvere ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

17. Žalobca 1.rade ako dlžník a žalobkyňa 2.rade ako spoludlžníka dňa 14.10.2008 uzatvorili so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX v predmete poskytnutia úveru vo výške 40 000 SK (1327,76 Eur) s uvedením počtu splátok 36, termínu splatnosti splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, výšky splátky 2416 SK (80,25 Eur), zmluvnej odmeny vo výške 46 976 SK (1559,32 Eur), RPMN 61,36 %, ročnej úrokovej sadzby 79,49 %, priemernej hodnoty RPMN 61,36 %.

18. Podľa bodu 2.1 zmluvy zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru ním požadovanú

výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5.

19. Podľa bodu 2.2 zmluvných dojednaní veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie veriteľa podľa predchádzajúcej vety bude okrem vyššie uvedeného obsahovať nasledujúce údaje: číslo zmluvy, schválenú výšku úveru, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicitu splácania úveru, dátum splatnosti splátky a priebeh periódy splácania, celkovú výšku úveru, RPMN, priemernú hodnotu RPMN. Podľa bodu 8.2 zmluvy dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa. Splátka úveru alebo iný peňažný záväzok dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 sa pre účely tejto zmluvy o revolvingovom úvere považuje za riadne splateným dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške zo správnym variabilným symbolom na bankový účet veriteľa.

20. Podľa bodu 8.7 zmluvných dojednaní dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere prehlasuje v súlade s ust. § 401 zák. č. 513/1991 Z.b. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli veriteľovi z tejto zmluvy o revolvingovom úvere na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.

21. Podľa bodu 19.12 zmluvných dojednaní táto zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto zmluvou o revolvingovom úvere neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.

22. Podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 14.10.2008, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(2)

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

a)

obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b)

meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c)

identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d)

adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e)

celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f)

v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g)

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h)

ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m)

výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n)

oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o)

upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p)

práva spotrebiteľa podľa § 7,

q)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

(3)

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a)

poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b)

dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

(4)

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(5)

Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.⁷⁾ Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.⁷⁾

(6)

V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.⁸⁾ Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

(7)

Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

23. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

24. Podľa § 53a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

27. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

28. Podľa § 298 CSP, (1) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

(2) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

29. Je nesporné, že žalobcovia sa predmetnou žalobou domáhajú určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.10.2008.

30. Podľa názoru súdu žalobcovia sa podanou žalobou môžu domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z úverovej zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. Platí totiž ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je ak je na to naliehavý právny záujem; právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva. Zároveň z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení zák. č. 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2018 vyplýva právo spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského

úveru žalobou. Nakoľko právny predpis zák. č. 279/2017 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia, tzn., že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj právne vzťahy založené pred týmto dňom. Z uvedeného dôvodu je potom ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. majúce procesnoprávny charakter aplikovateľné aj na právne vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej na základe zák. č. 258/2001 Z.z.

31. Súd I. inštancie sa nestotožňuje s tvrdením žalobcov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru pre absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. z dôvodu absencie rozlíšenia výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkoch.

32. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.01.2018 pod sp. zn. 6Cdo/29/2017 nesporne vyplýva, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutia súdov SR vydané Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých bol opakovane potvrdení určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na nenadviazali (R 71/2018 - Zbierka stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2018). Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7 Cdo 112/2019 zo dňa 17.10.2019 a 1Cdo/183/2018 z 25.02.2020 nesporne vyplýva, že pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho súdu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za bezúročný a bez poplatkov je potrebné uviesť, že eurokoformný výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby. V uvedenej súvislosti dovolací súd uviedol, že aj podľa záverov uvedených v rozhodnutí Súdneho dvora zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa a to bezplatne kedykoľvek počas doby trvania zmluvy.

33. Súd I. inštancie sa však stotožnil s argumentáciou žalobcov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu údajov o konečnej splatnosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z., pre ktorý sa uvedený úver v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. Súd I. inštancie sa nestotožnil s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v 2.rade majúcej postavenie spoludlžníka úveru na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Uvedená argumentácia žalovaného je priamo v rozpore s čl. 1 a 2 zmluvných dojednaní, z ktorých nesporne vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť a účinnosť podpisom uvedenej zmluvy zo strany veriteľa, dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2. Na základe uvedeného potom k uzatvoreniu zmluvy došlo až podpisom všetkých zmluvných strán označených v záhlaví zmluvy a preto žalobcovia pri plnení záväzku z predmetného úveru mali postavenie solidárnych dlžníkov. V danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 533 Občianskeho zákonníka, keďže k pristúpeniu záväzku dochádza na základe dohody s veriteľom bez súhlasu dlžníka, čo odporuje zmluvným dojednaniám predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere.

35. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto súd vyhovel žalobe v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov.

36. Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ CSP nevyklúčujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb.

37. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednania.

38. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcov ako spotrebiteľov na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

39. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

40. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

41. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C - 473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

42. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasledujúcich CSP len s účinkami inter partes.

43. Taktiež z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 vyplýva, že žalobou, ktorou sa žalobca domáha neprijateľnosti zmluvných podmienok, nie je určovacou žalobou v zmysle ust. § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby, ktorá má podklad v osobitných právnych predpisoch, a to § 53 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., a preto v prípade takejto žaloby, nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

44. Ďalej z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Co/1/2018 vyplýva, že zmyslom konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách alebo určiť obchodnú prax za nekalú mimo rámca všeobecného sporu medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Zároveň však treba dodať, že možnosť súdu vysloviť neúčinnosť zmluvnej podmienky aj v individuálnom prípade a s účinkami inter partes zostáva zachovaná aj v režime spotrebiteľského sporu.

45. Ďalej z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 vyplýva, že v konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok, a teda ani na ich vecnú legitimitáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitimitáciu.

46. Žalobcovia v postavení spotrebiteľa majú zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýval. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Na náklade vyššie uvedených skutočností, potom možno ustáliť, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky nie je vylúčená ani v individuálnom spotrebiteľskom v spore.

47. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.7 zmluvných dojednaní táto už bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 13C/213/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 20Co/64/2012. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 10C/47/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/167/2011 a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod sp. zn. 16C/57/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 4Co/506/2014. V uvedených rozhodnutiach bolo konštatované, že zmluvné podmienky v predmetných úverových zmluvách neboli individuálne dojednané, nakoľko spotrebiteľ nemohol podstatne ovplyvniť obsah tejto zmluvy, pretože podmienky zmluvy boli vopred predtlačené. V uvedených zmluvných podmienkach spotrebiteľ vyhlásil, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli dodávateľovi v súvislosti s poskytnutím úveru, a to na dobu 10-tich rokov od dňa kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť. Vyslovili názor, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času v dôsledku, ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty právnych vzťahov. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoju povinnosť. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Konštatovali, že predmetné vyhlásenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Desaťročnú premlčaciu lehotu zákon priznáva len v osobitných prípadoch a to najmä vtedy, ak sa má predísť súdnym sporom uznaním dlhu, respektíve je potrebné chrániť riadny výkon súdneho rozhodnutia.

48. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto súd vyhovel žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.7 zmluvných dojednaním.

49. Žalobcovia sa ďalej domáhali určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 19.12 zmluvných dojednaní, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka.

50. Zmluva medzi stranami sporu má nepochybne charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle jej definície podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 1 a nasl. zák. č. 129/2010 Z.z. V súvislosti s dojednaním účastníkov zmluvného vzťahu, podľa ktorého sa zmluva uzatvára podľa § 262 Obchodného zákonníka, treba poukázať na to, že podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako aj s poukazom na ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve neplatné. Súčasne v zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Uvedená zmluvná podmienka vo výroku tohto rozhodnutia nebola dohodnutá individuálne, keďže žalobcovia nemohli ovplyvniť jej obsah v tejto časti. Z uvedeného je teda zrejmé, že dojednanie o voľbe Obchodného zákonníka podľa § 262 ObZ tvoriace súčasť záverečných ustanovení zmluvy o splátkovom úvere súd prvej inštancie posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a považoval ju za neplatnú. Zmluvný vzťah sporových strán sa v tomto prípade vždy riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nemôže sa riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako to potvrdzuje aj prijatá novela Občianskeho zákonníka zák. č. 102/2014 Z. z., ktorá odstránila nejednotnosť v rozhodovaní súdov v tom, že jednoznačne stanovila, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Potom je uzavretá dohoda o voľbe Obchodného zákonníka medzi účastníkmi spotrebiteľského právneho vzťahu pre rozpor s uvedeným zákonným ustanovením neplatným zmluvným dojednaním. Nakoľko právny predpis zák. č. 102/2014 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia, tzn. že od jej účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Uvedený právny záver judikoval NS SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.4.2015 pod sp. zn. 3MCdo/14/2014 v právnej vete: „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“

51. Taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 5 MCdo/20/2009 konštatoval, že za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať aj podmienku o uplatnení obchodného práva.

52. Rovnaká zmluvná podmienka vo vzťahu k žalovanému už bola vyhlásená za neprijateľnú právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 5CoCsp/14/2020, 15CoCsp/23/2020, 7CoCsp/5/2021 a 18CoCsp/36/2020.

53. Za daného stavu preto súd prvej inštancie vyhodnotil takúto dohodu o voľbe práva ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov, ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie NS SR z 11.10.2012 pod sp. zn. 3MCdo/11/2011).

57. Na základe uvedeného, preto súd I. inštancie priznal úspešným žalobcom v 1. a 2. rade voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.